

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. Перник, 27 юни 2011 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осми юни, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М.*** и с участието представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиева КНАХД № 144/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба от И.И.М. ***, против решение № 171/22.03.2011 г., на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 1724 по описа на съда за 2010 г..

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 0107275/09.11.2010 г., на директор офис Перник при ТД на НАП София, в качеството му на АНО, упълномощен със заповед № ЗЦУ-1274 от 28.09.2010г., с което на основание чл. 104, ал.4 от Закона за здравното осигуряване, на И.И.М.*** е наложено наказание “глоба” в размер на 500 лева, за нарушение по чл. 40, ал.5, т.1 от ЗЗО.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. На това основание от касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по същество, като отмени процесното наказателно постановление. Алтернативно касаторът пледира и изтъква доводи за наличие на маловажен случай, с което административнонаказващия орган не се е съобразил.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител възразява срещу жалбата. Твърди, че решението на Районен съд Перник, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция касационният жалбоподател е представил трудов договор № 3 от 08.09.2010 г.; договор за потребителски кредит от 30.07.2007 г. и график за погасяването му; удостоверение за раждане на детето му и

регистрационна карта от 13.07.2010 г. от Дирекция "Бюро по труда", за съпругата му И.М.**** Писмените доказателства не са оспорени от ответника.

Административен съд - Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК намира, че жалбата е основателна по следните съображения:

Районен съд – Перник е потвърдил обжалваното наказателно постановление без да отчете съществени пороци в НП, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

На жалбоподателя е вменено, че до 31.03.2010 г. в гр.Перник в качеството си на лице по чл. 40, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване не е подал в ТД на НАП София, офис Перник декларация образец 7 по чл.2 ал.3 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ в законоустановения срок, т.е. до 31.03.2010 г.

Това деяние административнонаказващия орган е квалифицирал, като нарушение на разпоредбата на чл.40,ал.5, т.2, във вр. чл.2, ал.3 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ. Касаторът е изложил твърдения, че не е разбрал какво е нарушението му, тъй като Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на МФ, не съдържа чл.40, ал.5, т.2. Това твърдение само по себе си е достатъчно да се приеме, че е нарушено правото му на защита. Действително Наредбата съдържа само 15 члена и за юристите е очевидно, че чл.40, ал.5, т.2 е от Закона за здравното осигуряване. Това което е очевидно за юристите не е очевидно за обикновения гражданин без специална правна подготовка и пропуска да се опише в кой закон се съдържа текста на нарушението е достатъчно да не му позволи да организира правилно защитата си, т.е. нарушено е правото му на защита, което е винаги съществено процесуално нарушение и води до отмяна на наказателното постановление.

От друга страна представените пред настоящата инстанция писмени доказателства навеждат до извод за изключително влошено финансово състояние на жалбоподателя и заплащането на санкция в такъв размер би затруднило значително семейството му. От представените пред настоящата инстанция доказателства, е видно, че от половин година касаторът работи на трудов договор по който е договорено трудово възнаграждение в размер на 360 лв. Съпругата му е регистрирана в Бюрото по труда, като трайно безработна. В семейството му има още един член дете до три годишна възраст, което не е настанено в институция и се отглежда от родителите. Представени са доказателства за банков кредит в размер на около 10 000 лв., отпуснат на семейството му и погасителен график до 28.07.2012 г.

При определяне на наказанието административнонаказващия орган е длъжен да се съобрази с разпоредбата на чл. 27, ал.2 от ЗАНН, като освен всички останали изисквания е длъжен да се съобрази и с имотното състояние на нарушителя. При издаване на НП административнонаказващия орган не се е съобразил с имотното състояние на нарушителя. Това обстоятелство не е отчетено и от въззивния съд, макар и да са наведени доводи за приложение на чл. 28,б."а", от ЗАНН. Въззивният съд се е ограничил в рамките на едно изречение да игнорира твърдението за маловажност на случая с единствения мотив, че от изтичане на срока в който е следвало да се подаде декларацията са изминали около 4 месеца. Не подаването или подаването на декларация е еднократен акт и не е от съществено значение колко месеца са изминали до установяването на нарушението. Дали периода от довършване на нарушението до установяването му е по-дълъг или по-къс, това не влияе за степента на обществена опасност, т.е. степента на обществена опасност не се увеличава с изтичането на по-дълъг период до установяване на нарушението.

Настоящата инстанция намира, че с оглед представените и не оспорени от ответника писмени доказателства е приложима хипотезата на чл.28 от ЗАНН и това е още едно от основанията за отмяна на наказателното постановление.

Мотивиран така и предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред настоящата инстанция и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, настоящият състав намира, че решението на районен съд Перник, следва да бъде отменено, като вместо него се постанови друго решение, с което се отмени обжалваното наказателно постановление.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 171/22.03.2011 г., на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д.№ 1724 по описа на съда за 2010 г., като вместо него постановява:

Отменя наказателно постановление № 0107275/09.11.2010 г., на директор офис Перник при ТД на НАП София, в качеството му на АНО, упълномощен със заповед № ЗЦУ-1274 от 28.09.2010г., с което на основание чл. 104, ал.4 от Закона за здравното осигуряване, на И.И.М***. е наложено наказание "глоба" в размер на 500 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/